

Saddam Hoessein de Slager van Bagdad

Door: Franklin ter Horst (Aangemaakt 19 januari 2007) (Laatste bewerking: 18 mei 2016)

Saddam Hoessein “De slager van Bagdad” werd op 28 april 1937 in Irak geboren in het dorp Al-Auja, in de buurt van de stad Tikrit. Saddam’s vader verdween nog voor hij geboren was. Naar eigen zeggen werd hij door zijn latere stiefvader mishandeld, mocht hij niet naar school en bracht hij zijn jeugd door als schaapherder. Vanaf zijn tiende werd hij opgevoed door een oom uit Tikrit, auteur van de brochure ‘Drie dingen die Allah niet had moeten scheppen: Perzen, joden en vliegen’. In 1957 werd Saddam lid van de socialistische Baath Partij en in hetzelfde jaar pleegde hij zijn eerste politieke moord door zijn zwager, een communistische activist, te liquideren. In 1959 werd hij, na een mislukte poging tot liquidatie van de Irakese premier Abdul Karim Kassem, bij verstek ter dood veroordeeld, waarna hij via Syrië naar Egypte vluchtte. Op 8 februari 1963 keerde hij naar Irak terug, werd gevangen gezet maar wist in 1967 te ontsnappen. In 1968 deed hij mee aan een geweldloze coup door de Baath Partij. Hij werd in 1969 benoemd tot vice-voorzitter van de Revolutionaire Commandoraad, en liet meteen 14 vermoedelijke samenzweerderes publiekelijk ophangen. Vanaf dat moment regeerde hij met harde hand en boezemde angst in bij zijn onderdanen en later ook bij zijn burens. Zijn politieke carrière werd gekenmerkt door afschuwelijke moordpartijen en oorlogen. Hij had drie dochters en twee uitermate gewelddadige zonen, Uday en Quesay. Beide kwamen na de Golfoorlog van 2003, bij een vuurgevecht met Amerikaanse troepen, om het leven.

De Slager van Bagdad

Toen Saddam in 1979 president werd, executeerde hij onmiddellijk een derde van zijn Commandoraad en tientallen leden van zijn eigen nationalistische Baath Partij. Het jaar daarop trok hij ten strijde tegen het bewind van de Ayatollah’s in Iran. Beide landen eisten het beheer op van de Shatt-al-Arab, het gecombineerde kanaal van de Eufraat en de Tigris naar de Perzische Golf. In de daarop volgende achtjarige oorlog (1980-1988) vielen een miljoen doden. De langdurige [Iraanse-Iraakse oorlog](#) hebben het leven gekost van tussen de miljoen en anderhalfmiljoen mensen. Moslims die andere moslims vermoordden.

In de tachtiger jaren verkocht de toenmalige [Reagen-administratie](#) chemische wapens aan de Iraakse dictator Saddam Hoessein. Nadat Saddam in 1979 aan de macht was gekomen, ontketende hij een jaar later een oorlog tegen Iran (de Iran-Iraakse oorlog van 1980-1988). Beide landen eisten het beheer op van de Shatt-al-Arab, het gecombineerde kanaal van de Eufraat en de Tigris naar de Perzische Golf. Eind 1987 ontdekten de Amerikanen d.m.v. satelliet beelden dat Iran een grote troepenmacht had samengetrokken op het Fao schiereiland, in de buurt van de stad Basra als voorbereiding op een groot lente offensief. De CIA toonde een rapport over hun bevindingen aan Ronald Reagan die vervolgens besloot Bagdad te informeren. Saddam maakte daar dankbaar gebruik van en besloot in april 1988 de Iraanse troepen met sarin en mosterdgas te bestoken. Bij deze bombardementen kwamen maar liefst 20.000 Iraanse troepen om het leven. [Documenten van de CIA](#) laten zien dat Washington tijdens deze oorlog Saddam Hoessein oogluikend toestond chemische wapens tegen de Iraanse troepen te gebruiken.

Zeker 100.000 Iraniërs werden volgens Teheran het slachtoffer van Irakese aanvallen met zenuw- en mosterdgas. Gedurende deze oorlog steunden de Verenigde Staten Saddam Hoessein met grote hoeveelheden militair materieel. Dit had alles te maken met de langdurige gijzelingsactie van de Amerikaanse ambassade in Teheran in 1979. Toen hield een groep studenten 444 dagen lang 63 Amerikaanse diplomaten en burgers gegijzeld. Aanleiding voor de gijzeling was dat de voormalige Amerikaanse president Jimmy Carter de afgezette sjah Mohammed Reza Pahlavi ([Sjah van Perzië](#)) toestemming had gegeven voor behandeling van kanker in de Verenigde Staten. Honderden studenten bestormden op 4 november 1979 de ambassade. Tijdens deze gijzeling werden ze regelmatig blootgesteld aan schijnexecuties. Ook werd Saddam van wapens voorzien door onder meer Frankrijk en Duitsland. Op de lijst van leveranciers stonden opmerkelijk veel Duitse fabrikanten die Saddam aan zijn levensgevaarlijke wapens hielpen. Ook het Amerikaanse aandeel in het toenmalige Irakese wapenprogramma heeft heel wat vragen opgeroepen. Zo zou de voormalige Amerikaanse president Ronald Reagan toestemming hebben gegeven voor de verkoop van chemicaliën en dodelijke virussen aan Irak. Andere betrokkenen waren Ronald Rumsfeld en George Bush senior.

Ook Frankrijk toonde zich een goede vriend van Saddam. Voormalig Frans president Jacques Chirac noemde Saddam destijds zelfs zijn 'persoonlijke vriend en een geweldig staatsman'. De contacten tussen Chirac en Hoessein dateren al van begin jaren zeventig. Toen sloot Chirac een overeenkomst met Saddam voor de levering van 60 Mirage F1 gevechtsvliegtuigen compleet met raketten en elektronica ter waarde van 1.5 miljard dollar. Ook verkocht Chirac hem twee nucleaire reactoren met genoeg uranium om er 5 atoombommen mee te produceren. Volgens Saddam was deze overeenkomst de eerste stap op weg naar de Arabische atoombom. Chirac heeft destijds persoonlijk de deal met Saddam gesloten waarbij het contract feestelijk werd ondertekend.

Saddam Hoessein

Jacques Chirac en

Deze [Osirak-kernreactor](#) diende volgens de Iraakse regering voor het vreedzaam gebruik van kernenergie. Maar de toenmalige Israëlische premier Menachem Begin verklaarde dat de in aanbouw zijnde centrale slechts bedoeld was voor de ontwikkeling van atoomwapens en gaf de opdracht de centrale met een precisiebombardement te verwoesten. De Israëlische commando-actie vond plaats op 7 juni 1981 nadat Saddam Hoessein had bedreigd Israël met vier atoombommen te zullen vernietigen. Desondanks reageerde de wereld geschokt en verontwaardigd vanwege wat men noemde, de ongehoorde brutaliteit van de Israëlische actie. De Arabische landen, Frankrijk, Engeland en het Internationaal Atoomagentschap reageerden woedend op de aanval. Maar wanneer Menachem Begin deze beslissing niet had genomen, dan zou de Iraakse reactor een ernstige bedreiging zijn geworden voor het hele Midden-Oosten. Het Internationale Bureau voor Atoomenergie trok de beschuldiging van Israël dat Saddam werkte aan de ontwikkeling van atoombom in twijfel omdat Irak in 1970 het verdrag tegen de verspreiding van kernwapens had ondertekend.

Toen men de toenmalige inspecteur-generaal Grümme later confronteerde met de feiten dat Irak hoogverrijkt uranium had verkregen en het de beschikking had over splijtstoffen, was Grümme's reactie "*daarover heeft niemand mij ooit geïnformeerd*". Maar meneer sprak de waarheid niet, want Israël had tot in detail alle informatie waarover het beschikte, aan het Bureau voor Atoomenergie doorgespeeld, zonder dat daar iets mee gedaan werd. Zo konden de Fransen ongestoord doorgaan met de bouw van de centrale waarvoor het materiaal door Rusland en andere landen werd geleverd. De vernietiging van de centrale –die overigens lang niet vlekkeloos verliep –staat nog altijd te boek als één van de meest gedurfde en succesvolste luchtaanvallen uit de moderne geschiedenis. Slechts 8 Israëlische F-16's moesten honderden kilometers vijandelijke radarsystemen ontwijken en voerden een bijna onmogelijk geachte operatie uit, die over de hele wereld veel indruk maakte, met name in militaire kringen.

Uit openbaar geworden documenten die het Amerikaanse Pentagon heeft vrijgegeven, is gebleken dat vier maanden voor de Iraakse inval in Koeweit, Saddam Hoessein in 1990 in een gesprek met aartsterrorist Jasser Arafat heeft gezegd van plan te zijn geweest chemische strijdmiddelen tegen Israël te gebruiken. De opname van deze gesprekken behoort tot de documenten die door de Amerikanen zijn ontdekt op 13 april 2003 in het hoofdkwartier van de Iraakse geheime dienst. De spionnen van Saddam verzamelden informatie over tientallen instellingen in Israël die met infrastructuur, verkeer, religie en wetenschap te maken hadden. Bij het verzamelen van al deze informatie blijken de Irakesen eveneens gebruik te hebben gemaakt van "Force 17" de persoonlijk lijfwacht van Arafat.

Irak eist van Israël een schadevergoeding voor het vernietigen van de Osirak centrale. De Iraakse regering heeft begin januari 2010 het ministerie van Buitenlandse zaken opdracht gegeven, de hulp van de Verenigde Naties in te roepen om te onderzoeken of Israël verplicht kan worden tot een schadeloosstelling. Irak beroept zich daarbij de VN resolutie waarin Israël is veroordeeld voor het bombardement. Bagdad wil dat de VN een comité in het leven roepen om te onderzoeken hoe groot de schade precies is, inclusief de mogelijke opbrengsten, om vervolgens het schadebedrag bij Israël te claimen.

Saddam Hoessein was een onberekenbare avonturier die zich van niemand iets aantrok. Er is geen oorlogsmisdaad die de “Moeder aller Dictators” niet heeft gepleegd. Hij liet ontelbare individuen vermoorden, waaronder zijn twee schoonzons nadat deze bij hem in ongenade waren gevallen. Hij heerste door dood en verderf te zaaien. Tegenstanders werden op gruwelijke wijze uit de weg geruimd en hij aarzde ook niet om gifgas te gebruiken zoals in 1987-1989 tegen de Irakese Koerden. Bij een aanval op Halabja, een stad op 250 kilometer ten noordoosten van Bagdad, kwamen minstens 5000 inwoners om het leven. Volgens de Koerden kosten Saddams chemische bombardementen tussen februari en september 1988 aan 182.000 Koerden het leven. Internationale mensenrechtenorganisaties houden het op 50.000 tot 100.000 dodelijke slachtoffers. [Ali Hassan al-Majid](#), een neef van Saddam, bekend onder de bijnaam ‘Ali chemicali’ was verantwoordelijk voor de gifgasaanvallen. Op 17 januari 2010 werd hij tot de strop veroordeeld en op 25 januari 2010 werd hij geëxecuteerd.

Ook zijn zoon Oedai stond bekend als een zeer gewelddadige figuur. De in 1991 naar het westen uitgeweken vroegere dubbelganger van hem Latif Yahai zei een verbijsterende ervaring met hem te hebben opgedaan. Uday had in een park in Bagdad een vrouw, die met haar man liep te wandelen, opdracht gegeven bij hem te komen. Toen de vrouw weigerde had hij zijn lijfwacht opgedragen de vrouw naar een hotelkamer te brengen. Nadat hij de vrouw daar had verkracht was ze van de zesde etage naar beneden op straat gesmeten waar omstanders haar half ontklede lichaam aantroffen. Ook haar echtgenoot werd dood aangetroffen omdat hij zich had verzet tegen Uday's optreden. Ook liet hij vrouwen die toevallig op straat liepen bij zich komen om ze thuis te verkrachten. Sommigen liet hij daarna vermoorden, zeker als ze tegen de ontvoering en verkrachting hadden geprotesteerd. Bekend is dat Oedai en Koesai, zijn broer, als kind door hun vader werden getraakteerd op video's van martelingen, om hen aan deze praktijken te laten wennen. Olympische sporters die niet aan Oedais verwachtingen voldeden liet hij martelen aan hun voetzolen. Oedai was trots op zijn reputatie als sadist en noemde zichzelf Abu Sarhan ([Arabisch voor "wolf"](#)). Op 22 juli 2003 doodden speciale Amerikaanse troepen Oedai, Koesai en Koesais zoon Moestafa tijdens een langdurig vuurgevecht bij een overval op een huis in Mosoel in Noord-Irak.

Uday Hoessein

Aangemoedigd door zijn vermeende overwinning op Iran, viel Saddam op 2 augustus 1990 Koeweit binnen wat door hem als een afvallige provincie werd beschouwd. Zijn leger was op dat moment het op drie na grootste ter wereld. Op 29 november 1990 gaf de VN Veiligheidsraad toestemming aan de lidstaten tegen Irak op te treden als Saddam zijn troepen niet op 15 januari 1991 uit Koeweit had teruggetrokken. Saddam bleef echter zitten waar hij zat en in de nacht van 16 op 17 januari startte een door de Verenigde Staten geleide coalitiemacht van 34 landen de Golfoorlog met de operatie Dessert Storm.

Op 24 februari 1991 begon het grondoffensief en op 27 februari was Koeweit al bevrijd. In deze oorlog is 90.000 ton aan bommen op Irak gegooid. Volgens de Amerikaanse Golfoorlog veteraan Jim Brown zou het Amerikaanse leger op 27 februari een tactische kernbom van 5 kiloton tegen het Iraakse leger hebben ingezet. De Italiaanse tv-zender RaiNews24 heeft een onafhankelijk onderzoek naar Brown's beweringen ingesteld en ontdekt dat er in de regio tussen Basra en de Iraanse grens op 27 februari een ‘seismologische schok’ plaatsvond die te vergelijken is met een atoomontploffing van 5 kiloton. Het non-profit Internationale Seismological Center in Groot-Brittannië zou dit hebben bevestigd. Klik eens op onderstaande filmpjes over de [‘Snelweg naar de hel’](#).

<http://www.youtube.com/watch?v=WN6z5xr7EiI&feature=related>
<http://www.youtube.com/watch?v=3NCLfhmWvJ8&feature=related>

<http://www.youtube.com/watch?v=m93ITnuPxp&feature=related>
<http://nl.youtube.com/watch?v=NpdaQRGSv0k&feature=related>

Irak verloor in deze oorlog 4000 tanks, 2140 stuks artillerie en 240 vliegtuigen. De “Moeder aller oorlogen” zoals Saddam deze oorlog noemde, heeft aan naar schatting 100.000 Irakese soldaten en een zelfde aantal burgers het leven gekost. Israël, dat geen enkele bemoeienis met deze oorlog had, werd door Saddam met 39 Scud-raketten bestookt. Saddams PLO-fans in Bethlehem en andere plaatsen, stonden van vreugde op de daken te dansen.

Saddams grote voorbeeld was de Babylonische koning Nebukadnezar en hij droomde ervan eens op een dag op een wit paard Jeruzalem binnen te rijden om de stad van haar inwoners te ‘bevrijden’. Zijn Babylonische idool had heel wat meer succes. De Bijbel vertelt dat in het negende regeringsjaar van Sedekia, de koning van Juda, Nebukadnezar de koning van Babel met zijn gehele leger tegen Jeruzalem oprukte. Hij belegerde de stad en bouwde er een belegeringswal omheen. Jeruzalem werd achttien maanden lang, tot de zomer van 587, belegerd. De stadsmuren werden geslecht, waarna Jeruzalem en de Tempel volledig in de as werden gelegd en de bevolking gedeporteerd. Slechts enige families mochten achterblijven als wijngaardeniers en als landbouwers. Saddam overtrof de vroegere Babylonische koning wel met het aantal standbeelden en paleizen. Nebukadnezar liet slechts één beeld van goud van zichzelf maken en opstellen op de vlakte van Dura in het gewest Babel terwijl de beeltenis van Saddam op honderden verschillende plaatsen te zien was. Het beeld van Nebukadnezar was wel 60 el hoog (ongeveer 30 meter) en 6 el breed. Zo hoog waren ze van Saddam bij lange na niet. Herodotus die omstreeks 90 jaar na de tijd van Nebukadnezar leefde stond versteld van de hoeveelheid goud die hij overal in het land aantrof. Wat dat betreft deed Saddam weer niets voor hem onder. Het was allemaal goud wat er blonk in zijn tientallen paleizen.

De voormalige aartsterrorist Jasser Arafat, was één van Saddam’s grootste vrienden. Reeds tijdens de oorlog tussen Irak en Iran, vochten ‘troepen’ van Arafat mee aan de kant van Irak. Grote aantallen getrainde eenheden van de “Bader Brigade” een onderdeel van Arafats PLO namen in 1990 deel aan de Irakese invasie van Koeweit. Als dank voor deze steun ontving Arafat naderhand een hoge Irakese onderscheiding. Arafat bezat drie villa’s in Bagdad waaronder een paleisachtig gebouw dat dienst deed als ambassade. Ook duizenden in Koeweit werkzame volgelingen van Arafat kozen de kant van de Iraakse dictator en steunden openlijk de invasie. Dat is hen duur komen te staan want nadat de troepen van Hoessein waren verdreven executeerde Koeweit een flink aantal PLO- verraders en werden 200.000 ‘Palestijnen’ het land uit geschopt. Dit schokkende nieuws haalde de krantenkoppen niet. Logisch natuurlijk, want Israël was hier niet bij betrokken! Veel van de uitgezette ‘Palestijnen’ besloten zich in Irak te vestigen waar ze volgens een in 2007 verschenen rapport van Amnesty International het slachtoffer werden van grove mensenrechtenschendingen. Velen van hen worden ontvoerd, gemarteld en vermoord door gewapende sji’itische moslims.

Na deze oorlog werd door de Verenigde Naties een handelsembargo afgekondigd. In 1996 aanvaardde het Irakese parlement een plan van de VN-veiligheidsraad om Irak toe te staan een beperkte hoeveelheid olie te verkopen om met de opbrengst iets te kunnen doen aan de meest urgente humanitaire noden. Frankrijk heeft hier het meest van geprofiteerd door in totaal voor een bedrag van 14 miljard dollar, direct of indirect aan Franse 'goederen' te leveren. Volgens een woordvoerder van de Amerikaanse inlichtingendienst heeft een Frans bedrijf zelfs in de tijd vlak voor de Golfoorlog van 2003 nog onderdelen geleverd voor de Irakese straaljagers en Helikopters van Franse makelij. Om te verdoezelen dat de 'handel' uit Frankrijk kwam werd dit materiaal aan een bedrijf in de Arabische Emiraten geleverd en van daaruit via een derde land met vrachtwagens naar Irak getransporteerd.

Andere bronnen melden dat Frankrijk al jaren succesvol het in 1991 ingestelde VN-wapenembargo wist te omzeilen. Humanitaire onderzoeksgroepen beweren dat het handelsembargo honderdduizenden Irakezen het leven hebben gekost, waaronder grote aantallen kinderen, wegens gebrek aan voedsel, schoon water en medicijnen. De Amerikaanse luchtmacht heeft praktisch alle elektriciteits –en drinkwatervoorzieningen plat gebombardeerd. Dat leidde tot een acuut tekort aan zuiver drinkwater. Sindsdien is het aantal misvormingen bij pasgeboren baby’s, gevallen van kanker en andere dodelijke aandoeningen enorm toegenomen. De oorzaak

hiervan zou zijn ontstaan door in munitie verwerkt verarmd uranium. Ik kom hier in een latere nieuwsbrief nog eens uitvoerig op terug.

Begin 2002 zei George W. Bush dat in de strijd tegen het terrorisme, Irak tot de doelen zou kunnen gaan behoren. Hij verklaarde „er zal oorlog zijn, overal waar zich terroristen schuilhouden.” Bush zei zeer bezorgd te zijn over de ontwikkeling van massavernietigingswapens door Irak en het regiem van Saddam Hoessein te willen verwijderen omdat deze dictator volgens hem het hele vrije westen bedreigde. Bush: „Wij zullen alle middelen inzetten om Saddam te verdrijven”. De Iraakse minister van cultuur Hamad Yussef Hammadi reageerde met de woorden dat Irak de Amerikanen een lesje zou leren, en dat het Amerikaanse leger bij een invasie, een totale vernietiging te wachten zou staan, die ze nooit meer zouden vergeten: „Wij zullen ieders hoofd afhakken die het waagt de grenzen van Irak over te steken.” In de “Moeder aller Oorlogen Moskee” in Bagdad, zei Sjeil Bakr Andelrazzak Samaraei: „Bush: wie ben jij, jij kleine dwerg, door de profeet Mohammed en de zonen van Mohammed te bedreigen? Wie zijn jullie, afvalligen van de wereld? Wie zijn jullie, zonen van apen en varkens, die de natie van Mohammed durven te bedreigen?” De Veiligheidsraad van de VN riep Hoessein in november 2002 unaniem op volledig en onvoorwaardelijk mee te werken aan wapeninspecties, maar daar had de Iraakse leider weinig zin in. Er waren tevens aanwijzingen dat landen zoals Frankrijk, Rusland, China en Duitsland tégen de tweede invasie van Irak door George W. Bush waren omdat ze miljarden verdienden aan de olie-voor-voedsel fraude.

Om hun sympathie met Saddam te betuigen trokken op 7 februari 2003 tienduizenden Arabieren door de straten in de gebieden die onder controle staan van het PLO-terreurregim en verbranden daarbij Britse, Amerikaanse en Israëliische vlaggen. Er werden leuzen geroepen als „dood aan de Amerikanen” en ‘overwinning van Jeruzalem tot Bagdad’, ‘lieve Saddam, vernietig Tel Aviv. Wij offeren onze zielen en ons bloed voor Saddam.’ In Ramallah scandeerden ca 1000 volgelingen van Arafat „Oh, Saddam, val ze aan met chemicaliën.” Hamasleider Abdel Aziz Rantisi, riep de demonstranten op zich aan te melden om dienst te nemen in een leger van zelfmoordenaars om de Amerikanen in Irak te bestrijden. Ook riep hij de burgers van Irak op om duizenden explosievangordels te maken en een leger van zelfmoordenaars te formeren en deze op de Amerikanen af te sturen. Abdel Aziz Rantisi was niet alleen een „tikkende tijdbom, maar een fabriek voor tikkende tijdbommen.” Rantisi was één van de oprichters van Hamas in 1987 en betrokken bij het vermoorden van honderden onschuldige Israëliische burgers en Arabische kinderen die door hem als menselijke schilden zijn gebruikt of als zelfmoordenaar op pad gestuurd. Deze figuur is op 17-04-2004 door Israël met een raket geliquideerd.

Hamasleider terreurleider Abdel Aziz Rantisi

De Iraakse leiders riepen de Arabische landen op hun solidariteit met Irak te tonen door hun grenzen open te stellen voor duizenden vrijwilligers om Irak bij te staan. Binnen een mum van tijd trokken complete busladingen zelfmoordenaars en ander gespuis vanuit verschillende Arabische landen de grens van Irak over om dood en verderf te zaaien. De Syrische militaire analist Hitham al-Kilani zei in een interview op Al-Jazeera op 24 maart 2003, dat Syrië de grens met Irak had geopend om Arabische en andere moslimvrijwilligers de gelegenheid te bieden de strijd aan te binden met de Amerikaanse invasietroepen. De London Times meldde op 1 april 2003 dat de Britse speciale eenheid SAS een konvooi van vier bussen met Arabische vrijwilligers had aangehouden. De ‘passagiers’ waren afkomstig uit verschillende Arabische landen en waren allemaal voorzien van Syrische paspoorten. Syrië zou in de eerste weken van de oorlog 2000 valse paspoorten hebben uitgereikt aan o.m. Marokkanen, aan ‘Palestijnen’ uit de ‘vluchtelingenkampen’ in Libanon en uit de gebieden die onder controle staan van het PA-terreurbewind. Volgens Munir Maqdah een woordvoerder van de terreurbeweging Al-Fatah waren er honderden ‘strijders’ naar Bagdad vertrokken voor het plegen van zelfmoordaanslagen. De Fatah terroristen ontvingen hun salaris rechtstreeks van Arafats PLO.

Dagelijks terugkerende zelfmoordaanslagen in Irak.

De Iraakse krant Al-Jumhuriya publiceerde vlak voor de Amerikaanse invasie nog de tekst van een telegram van Arafat aan zijn grote vriend Saddam waarin hij zijn “Broeder President Saddam Hoessein” de groeten en zegeningen van Allah overbracht. „Wij wensen u Exellency, het allerbeste, gezondheid en geluk, en mag ‘Allah de machtige’ u en Irak beschermen voor de grote gevaren die dreigen van de duivels die over u hangen. Ik wens dat wij samen hand in hand zullen opmarcheren naar Al-Quds met de hulp van Allah.”

Op 20 maart 2003 begon de invasie waarbij de zogenoemde ‘coalition of the willing’ het bewind van Saddam verdreef. Grote groepen ‘vrijwilligers’ stonden bij vitale installaties klaar om als menselijk schild te dienen bij de Amerikaanse bombardementen. De laatste keer dat Irak menselijke schilden gebruikte was in december 1998 toen Washington en Londen intensieve bombardementen op Irak uitvoerde. Honderden Iraakse ‘vrijwilligers’ werden toen gebruikt als menselijk schild in en rond de presidentieële paleizen in Bagdad en andere steden. In 1991 werden in Irak verblijvende mensen uit het westen waaronder 40

Britten, opgepakt om als menselijk schild te dienen. Saddam werd door de coalitie beschuldigd van het onderdrukken van de Iraakse bevolking, het steunen van het internationale terrorisme en het in bezit hebben van massavernietigingswapens.

Volgens de officiële persberichten zijn er geen WMD wapens in Irak gevonden. Maar diverse bronnen melden dat ze daar wel degelijk zijn geweest en een deel daarvan naar Syrië zijn overgebracht. Een Iraakse deskundige die meer dan tien jaar aan het Iraakse wapenprogramma had gewerkt, vertelde op 24-4-2003 aan de New York Times dat Irak rond 1995 al was begonnen met het overbrengen van haar massavernietigingswapens naar Syrië om te voorkomen dat de VN-wapeninspecteurs deze zouden ontdekken. De laatste voorraden zouden door Saddam vlak voor de aanval op Irak in 2003 naar Syrië zijn getransporteerd. Ook Israël meldde begin april 2003 dat de Irakezen met tientallen vrachtwagens bezig waren geweest de dodelijke wapens naar Syrië over te brengen. Diverse bronnen melden dat de Amerikanen beschikten over gedetailleerde satelliet-opnamen waarop konvooien vrachtwagens te zien waren die richting Syrië reden. Kranten in Amerika citeerden Amerikaans overheids personeel die hetzelfde beweerden.

Op 13-4-2003 zei George Bush dat Syrië de Iraakse massavernietigingswapens verbergt en waarschuwde Syrië toen al voor de gevolgen. Merkwaardig is dat Bush daar naderhand nooit meer op teruggekomen is. De naar het buitenland uitgeweken ‘vader’ van het Iraakse nucleaire programma Jaffer Jaffer wende zich tot de Amerikaanse autoriteiten met het verhaal dat er een Iraaks-Syrische connectie bestond, iets wat later door de voormalige Amerikaanse minister van Defensie Donald Rumsfeld werd bevestigd.

Donald Rumsfeld

Op 31-3-2003 informeerde een woordvoerder van het Israëlische leger (IDF) de Knesset (het Israëlische parlement) over de Iraakse wapenverplaatsingen naar Syrië. Op 30-10-2003 meldde Middle East Newline van de Amerikaanse veiligheidsdienst te hebben vernomen dat Irak haar chemische en biologische wapenarsenaal had ondergebracht in Syrië een aantal weken voor de Amerikaanse aanval op Irak. Zions Cry News meldde op 6-1-2004 dat deze wapens op drie verschillende locaties in Syrië waren opgeslagen en werden bewaakt door Syrische militairen. Een van deze locaties betrof een verblijfplaats van de Syrische geheime dienst in een tunnel in een berg in de buurt van al-Baidah, in het noordwesten van Syrië. Een andere locatie is een fabriek van de Syrische luchtmacht in de buurt van Tal Snan en de derde locatie zijn tunnels bij Shinshar wat behoort tot het 661^e bataljon van de

Syrische luchtmacht. Een hoge Syrische inlichtingenofficier zou deze informatie hebben doorgespeeld aan een landgenoot in ballingschap.

Verschillende bronnen melden dat de Amerikaanse regering vanaf het begin op de hoogte is geweest van de transporten. De voormalige Amerikaanse wapeninspecteur David Kay zei in een exclusief interview in de Engelse krant The Telegraph ook te geloven dat tenminste een deel van Saddams massavernietigingswapens in Syrië verborgen zijn: „*Wij weten van voormalige Iraakse regeringsvertegenwoordigers dat veel ‘materiaal’ naar Syrië is gebracht vóór het begin van de oorlog*” aldus Kay. Ook de 610 ton chemicaliën waarmee het uiterst dodelijke VX-gas kan worden geproduceerd -die in scholen en ziekenhuizen lagen opgeslagen- zijn ‘spoorloos’ verdwenen evenals de met Sarin, VX en mosterdgas voorziene antitank granaten van Saddam’s Republikeinse Garde. Gevluchte Irakezen bevestigden dat Irak voortvarend bezig was met de opbouw van massavernietigingswapens die de dood van miljoenen tot gevolg zouden kunnen hebben

Bush is jarenlang in binnen- en buitenland verguisd en voor leugenaar uitgemaakt vanwege zijn volgens de media en veel politici onbewezen claim dat het regime Saddam Hussein werkte aan massavernietigingswapens. Naar nu blijkt geheel ten onrechte. Bush sprak wel degelijk de waarheid. In augustus 2008 blijkt ruim [500 ton Yellowcake](#), verrijkt uranium, in alle stilte van Irak naar Canada te zijn getransporteerd. Dit werd gemeld in een bericht van CBS News. Verrijkt uranium wordt gebruikt als brandstof voor kerncentrales (die Irak niet heeft) en voor de productie van kernwapens. De meer dan 3500 vaten Yellowcake zijn jarenlang opgeslagen op een zwaar bewaakt terrein nabij Baghdad. De enorme hoeveelheid werd verzameld door Saddam Hussein en kan nergens anders toe gediend hebben dan voor de productie van kernwapens. De ruim 500 ton grote hoeveelheid is in het geheim per vrachtwagen overgebracht naar een vliegveld, vanwaar het naar een atol in de Indische Oceaan is gevlogen. Daar is het op een schip geladen met bestemming Montreal. De Iraakse regering verkocht de lading aan een Canadese uraniummaatschappij, die het als brandstof zal gaan gebruiken voor de Canadese kernreactors in Ontario.

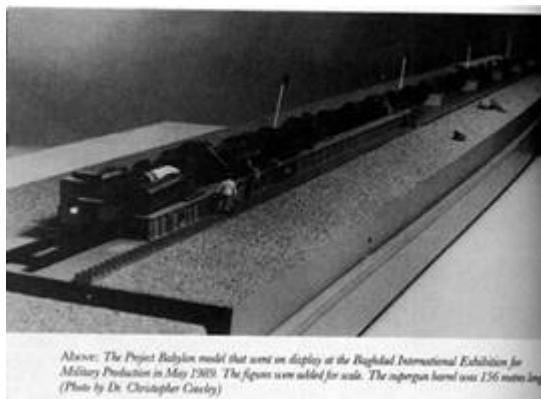

Uit door Wikileaks in december 2010 [gepubliceerde geheime documenten](#) blijkt dat Saddam Hussein wel degelijk massavernietigingswapens heeft gehad en van plan was om opnieuw te beginnen met het ontwikkelen van kernwapens als de aandacht voor zijn regime weer wat geluwd zou zijn. *Er was dus wel degelijk yellowcake in Irak aanwezig*, en niet zo'n klein beetje ook! In 2008 berichtte het onafhankelijke internationale persbureau *Associated Press* dat er in dat jaar maar liefst 37 vluchten voor nodig waren om de [3500 vaten \(550 ton\)](#) van 'het laatste restant van Saddam Husseins nucleaire programma' uit Irak weg te halen. Uit de WikiLeaks documenten blijkt ook dat de Amerikaanse troepen in de loop der jaren op diverse plaatsen

laboratoria voor chemische wapens hebben aangetroffen en letterlijk 'massavernietigingswapens' ontdekten. Hoewel Saddams chemische arsenaal tijdens de Golfoorlog grotendeels vernietigd werd waren restanten van deze wapens nog steeds te vinden op het Iraakse slagveld.

Er zijn verschillende verklaringen voor het latere stilzwijgen van de regering Bush over de Iraakse uraniumvoorraad. Waarom heeft Bush zijn critici niet de mond gesnoerd met dit volledig te verifiëren bewijs? Eén van de genoemde redenen is het feit dat de VS door geheimhouding wilde voorkomen dat de grote hoeveelheid uranium het doelwit zou worden van terroristische aanvallen, al dan niet gesteund door het naar kernwapens strevende Iran. Het geeft te denken dat het transport van deze uraniumvoorraad vrijwel geheel stil is gehouden in de Westerse media. De eenzijdige anti-Amerikaanse, anti-Bush verslaggeving is de laatste jaren niet van de lucht, en het feit dat er nu nauwelijks aandacht is geschonken aan zaken die Bush vrijpleiten van leugens, is eens te meer een indicatie dat de berichtgeving van de internationale media, met een korreltje zout dient te worden genomen.

Van Saddams superkanonnen is nooit meer iets gehoord. De Amerikaanse en Israëliëse inlichtingendiensten reageerden onaangenaam verrast toen spionagesatellieten vaststelden dat Irak er opnieuw in geslaagd was een 'Superkanon' te ontwikkelen. Tijdens de Eerste Golfoorlog hadden de Amerikanen ook al zo'n kanon opgespoord en vernietigd. Beelden daarvan waren destijds op de televisie te zien.

De laatste versie was geschikt om er nucleaire, chemische en biologische wapens mee af te vuren. Het oorspronkelijk ontwerp was afkomstig van Gerald Bull een Canadees, één van de meest prominente geleerden op het gebied van raketten en veldartillerie. Hij heeft Irak destijds ook geholpen bij het verbeteren van Scud-

raketten, maar heeft zich voornamelijk bezig gehouden met de ontwikkeling van een 424 mm kanon (Baby Babylon) met een lengte van 156 en zelfs van 260 meter (Groot Babylon) die mortieren kon afvuren over een afstand van ruim 2500 kilometer. Bull is in 1990 in Brussel vermoord waarbij de schuldigen nooit zijn gevonden. Na Bull's dood is Irak doorgeslagen met de ontwikkeling van het reusachtige kanon. Er is na de Amerikaanse invasie in 2003, nooit meer iets van vernomen.

Ook van het door Duitsland geleverde verboden materiaal is nooit meer iets gehoord. Het betrof acht zandkleurige mobiele laboratoria, afkomstig van het Duitse bedrijf Rhein-Bayern. De Zwitserse krant "Neue Zürcher Zeitung" meldde op 18-2-2003 dat de ontwikkelingsexpert Hans Bransheidt persoonlijk bij verschillende gelegenheden de voertuigen in actie heeft gezien. Merkwaardig is ook waarom er niets in de media is verschenen over Saddam's volledig ingerichte ondergrondse stad in de buurt van Kirkoek aan de oever van de rivier "Lesser Zab" in het oosten aan de grens met Iran. Deze stad is in 1995 -na aanvankelijk gediend te hebben als opslagplaats voor Saddam's geheime wapenarsenaal-omgebouwd tot een complex van tunnels, straten, woongelegenheden, kantoren en een compleet communicatiecentrum. Naar het Westen uitgeweken Iraakse officieren melden dat Saddam ook op andere plaatsen atoomvrije bunkers heeft laten aanleggen tot 100 meter diep. Deze bunkers zouden d.m.v. rails met elkaar zijn verbonden.

Een van de meest succesvolle figuren tijdens de invasie was de Iraakse minister van informatie, Mohammed Said al-Sahaf. Niet door de gedegen informatie die hij gaf, maar vanwege het verzinnen van de meest belachelijke scheldwoorden voor de Amerikaanse president George Bush en de Britse premier Tony Blair. Zijn persconferenties waren van een hoog humoristisch gehalte. Met name in de Arabische wereld was deze clown een ware mediaheld en werden zijn mededelingen over de Iraakse successen op het slagveld, voor waarheid aangenomen. Hij vergeleek het Amerikaanse leger met een slang waar steeds een stuk van werd afgehakt naarmate het Bagdad dichterbij kwam. Terwijl het gebulder van de kanonnen duidelijk te horen was en de Amerikaanse tanks op honderd meter afstand achter hem stonden, beweerde hij doodleuk dat het nog volledig veilig en rustig in de stad was.

Mohammed Said al-Sahaf

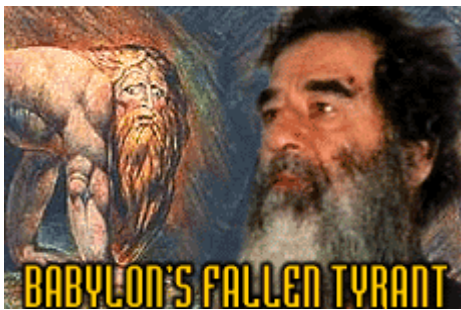
Er ging een golf van ongeloof en verdriet door de straten in het door de "Bende van Ramallah" bezette Bijbelse land toen men hoorde dat de Amerikanen het Tahirplein in het centrum van Bagdad hadden ingenomen en de val van de dictator en massamoordenaar Saddam Hoessein bekend werd. De onder controle van het PLO-bewind staande dagelijkse krant Al Ayyam, publiceerde de val van Bagdad met een zwart omliggende tekst. Ze waren even daarvoor nog zo enthousiast geweest toen ze de beelden zagen van gevangen genomen Amerikaanse

militairen die totaal verbrand door een stel barbaren aan een brug werden opgehangen. Een woordvoerder van het bewind vertelde de Jeruzalem Post dat de gevangenneming van de militairen, een golf van vreugde en extase teweeg had gebracht. Maar wat gebeurde er nu toch! Saddam en zijn volgelingen hadden nog zo beloofd dat ze met hulp van hun god Allah, die verfoeide Amerikanen en Britten en ook Israël wel even in de pan zou hakken.

De "Bandid van Bagdad" droomde er al geruime tijd van de geschiedenis in te gaan als de man die Israël vernietigde. Maar de Bijbelse God liet zien dat Zijn toorn is opgewekt tegen de volken die het erfdeel van Zijn kinderen willen vernietigen. Gods toorn richt zich op machtige staten met hun leiders die zittend op de troon, vertrouwend op hun macht en wijsheid, denken dat ze niet kunnen struikelen. Maar God zal hen verblinden en misleiden omdat ze Zijn Woord hebben veracht en geminacht en Zijn verbond met het nageslacht van Abraham, Isaäk en Jakob hebben genegeerd.

Jesaja 40:23-24 Hij geeft machthebbers over ter vernietiging. Hij maakt de regeerders der aarde tot ijdelheid; nauwelijks zijn zij geplant, nauwelijks gezaaid, nauwelijks wortelt hun stek in de aarde, of Hij blaast reeds op hen, zodat zij verdorren, en een storm neemt ze op als stoppels.

In het boek "[The Rise of Babylon](#)" doet de schrijver Charlie Dyer, verslag van een bezoek aan Bagdad in 1988. Hij vergelijkt de macht van Saddam Hoessein met die van de Babylonische heerser Nebukadnezar. Tijdens zijn bezoek aan Bagdad was er een optocht gaande waarin naast eindeloze rijen soldaten ook soldaten meeliepen

die waren uitgedost in Babylonische kledij met zwaarden, speren en schilden. Ook liepen er kinderen mee met muziekinstrumenten uit de tijd van het oude Babylon. Saddam Hoessein vergeleek zichzelf graag met de oude Bijbelse heerser Nebukadnezar en droomde ervan eens op een dag op een wit paard Jeruzalem binnen te rijden om de stad van haar inwoners te 'bevrijden'. Maar Hij die in de hemel zetelt, spot met dit soort figuren.

Het regiem van Saddam Hoessein was al in april 2003 verslagen en de 'Slager van Bagdad' werd tot december niet meer gezien. Volgens de Amerikaanse lezing werd hij op 13 december 2003 gearresteerd na te zijn aangetroffen in een hol bij een boerderij in het dorp Adwar, in de buurt van de stad Tikrit. Of hij ook werkelijk enige tijd in dit hol heeft doorgebracht, wordt ernstig betwijfeld. Het verhaal gaat dat de Koerden hem hebben gepakt en aan de Amerikanen hebben overgeleverd. Die zouden hem vervolgens in dat hol hebben gestopt, om hem voor het oog van de hele wereld als een zwerver te kijk te zetten.

Saddams PLO-vrienden reageerden met ongeloof en diepe droefenis toen de Amerikanen hem in zijn kuif grepen. Ze reageerden geschokt op de ontluisterende beelden toen hun held en suikeroom doelbewust als een verwarde slapjanus en smerig door de Amerikanen uit het hol werd gehaald aan de wereld werd getoond. Zij reageerden ook teleurgesteld dat de man die zij zagen als hun symbool van verzet, zich zo maar overgaf: een Arabier onwaardig. Hij werd al meer dan twintig jaar door Arafats volgelingen als een Arabische held beschouwd omdat hij het waagde op te staan tegen de grote Satan Amerika en Israël. Toen Saddam eerst 10.000 en later 25.000 dollar betaalde aan de nabestaanden van Arafats geïndoctrineerde [wandelende zelfmoordbommen](#), kon hij helemaal niet meer stuk. Ook Arafat was zeer teleurgesteld dat zijn grote terreurvriend en Arabisch leider zo ontluisterend en vernederend in de hele wereld op de tv te zien was. De huichelachtige regeringen van Duitsland en Frankrijk die jaren met hem hadden gecollaboreerd, reageerden plotseling ook positief op de arrestatie van Saddam. Jarenlang hebben ze zijn bewind gesteund en hebben ze hem aan de middelen geholpen om zijn barbaarse regiem in stand te houden. Plotseling sprak men over zijn begane misdaden tegen de menselijkheid.

Op 19 juni 2006 eiste de openbaar aanklager de doodstraf tegen Saddam en 2 medeverdachten. Zij werden aangeklaagd voor de moord op 143 inwoners van Dujail, na de mislukte aanslag op de dictator op 8 juli 1982. Op 26 december 2006 werd Saddam ook in hoger beroep ter dood veroordeeld. Uiteindelijk werden drie familieleden van slachtoffers als beulen geselecteerd. De executie vond plaats op zaterdag 30 december 2006.

Amerikaanse troepen uit Irak vertrokken

Op donderdag 15 december 2011 hebben de Amerikaanse strijdkrachten formeel het einde gemarkeerd van hun bijna 9 jaar durende missie in Irak. Barack Hoessein Obama noemde op 14 december 2011 de inspanningen in Irak een „buitengewone prestatie”. Hij zei dat in Fort Bragg, waar hij een groep militairen toesprak die terugkeerden uit de hel Irak. „**We laten een soeverein, stabiel en zelfstandig Irak achter, met een regering die door het volk is gekozen**”, aldus Obama. Maar in werkelijkheid hebben ze de oudste beschaving van de wereld met de grond gelijk gemaakt en een 2000 jaar oud Mesopotamisch christendom nagenoeg uitgeroeid, samen met de slachting van honderdduizenden onschuldigen. Miljarden dollars en honderdduizenden doden verder, is Irak in een hel veranderd. De Amerikaanse aanwezigheid is op een ongekende ramp uitgelopen. Hieronder een aantal schokkende cijfers en beelden waaruit blijkt dat deze oorlog tot een hel is geworden voor zowel de bevolking van Irak als voor de Amerikaanse militairen.

De oorlog in Irak heeft [4486 Amerikanen militairen](#) het leven gekost. Daarnaast vielen er 32.226 gewonden waarvan vele met ernstige wonden variërend van afgerukte ledematen tot hersenbeschadiging. 235 soldaten pleegden zelfmoord. Verder heeft de oorlog de Amerikaanse belastingbetaler 1000 miljard dollar gekost. Er is nog steeds veel onduidelijkheid over hoeveel slachtoffers er aan Iraakse zijde zijn gevallen, vooral onder de burgers. In 2006 publiceerde het gerenommeerde [Brits medische tijdschrift The Lancet](#) een onderzoeksrapport en kwam toen al op een geschat aantal van 655.000. De onderzoekers gaven in het rapport aan geen onderscheid te kunnen maken tussen de burgerslachtoffers en de militaire slachtoffers. In april 2007 schatte de VN Vluchtelingenorganisatie [UNHCR](#) dat er op dat moment in totaal 4,1 miljoen Irakezen ontheemd waren door de oorlog, waarvan er 2 miljoen naar het buitenland waren gevlucht en dat is in de jaren na 2007 alleen maar toegenomen vanwege oorlogshandelingen en zelfmoordaanslagen van onderling strijdende moslimgroeperingen. Inmiddels liggen de schattingen van het aantal doden in Irak op ruim 1 miljoen, en honderdduizenden verminkten ten gevolge van de Amerikaanse oorlogshandelingen. Daarnaast zijn er duizenden doden te betreuren, voornamelijk onschuldige burgers, vanwege elkaar bestrijdende Soenitische en Shi'itische moslim groeperingen en Al Qaeda. En het moorden gaat nog bijna dagelijks door.

De aanslagen worden voornamelijk gepleegd door de hellehonden van (IS(IS) ,Shi'iten en Al Qaeda en over het algemeen zijn burgers het slachtoffer van deze laffe moordpartijen. Het zijn schrikbarende cijfers en het eind ervan is nog lang niet in zicht.

Tariq Aziz, Saddams voormalige minister van Buitenlandse zaken [zei in december 2011](#): “Er is niets meer over van ons welvarende Irak. Alles wat Saddam Hoessein heeft opgebouwd is verwoest. Er zijn meer zieken en hongerigen dan ooit tevoren. Velen hebben geen werk en ieder dag vallen er doden. Irak is het slachtoffer van Amerika en Groot-Brittannië. Zij hebben ons land vermoord”.

Tariq Aziz

Sinds Saddam Hoessein is verdwenen worden [christenen en andere gelovigen](#) in Irak op een afschuwelijke manier door fanatieke moslims vervolgd en massaal Irak uitgetreiterd. Ze noemen kerken "een smerige plaats van ongelovigen die als basis dient om de islam te bestrijden" en zeggen dat christenen "legitieme doelwitten" zijn en dat het "moordende zwaard" niet van hun nek zal worden weggenomen." Duizenden christenen zijn gedwongen om huizen, buurten en plaatsen van eredienst in Bagdad te ontvluchten. De lijst van aanslagen op christelijke doelen is sinds de inval van de Amerikanen in 2003, schrikbarend. Bij de val van Saddam Hoessein waren er nog 1.5 miljoen christenen, zo'n 8 procent van de Iraakse bevolking. Begin juli

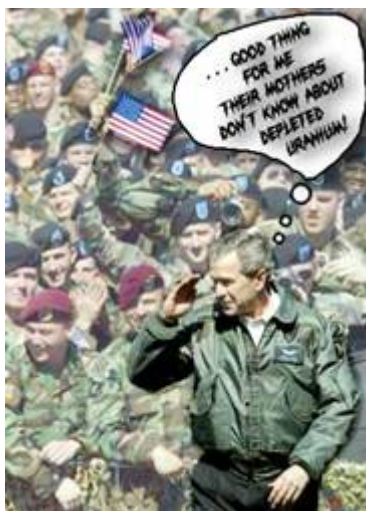
2011 waren er nog 200.000. Bij een bloedige terroristische aanslag door terroristen van Al-Qaida in oktober 2010 op de Mariakerk in Bagdad verloren tientallen christenen het leven. Dit weerhield de melkitische patriarch Gregorius III Laham er echter niet van om op de Iraakse televisie te verklaren “dat deze terroristische aanslagen op Iraakse christenen deel uitmaken van een zionistische samenzwering tegen de islam.” Volgens de patriarch hadden de aanslagen niets van doen met de islam, maar alles met het zionisme.

Het land is alles behalve stabiel te noemen, zoals Obama in zijn toespraak beweerde, en er wordt een toenemende invloed van Iran geconstateerd. Geen best teken! De corruptie is alomtegenwoordig en zelfmoordaanslagen blijven een bijna dagelijks fenomeen voor de Irakezen.

Volgens diverse bronnen kampen 75% van de Amerikaanse militairen die in Irak gediend hebben met [lichamelijke klachten](#). Verschillende medici verwachten dat het merendeel van alle militairen die Irak gediend hebben, op den duur met ernstige lichamelijke klachten te maken krijgen, nog los van de psychische problemen vanwege de verschrikkelijke ervaringen die velen van hen hebben opgedaan. Velen verloren dierbare vrienden en collega's werden voor hun ogen opgeblazen. Volgens de groep [Veterans for Common Sense](#) kampen een derde van alle militairen die in Irak hebben gediend, met psychische problemen en lijden aan het posttraumatisch stresssyndroom. Vooral door de lange uitzending naar Irak zitten veel militairen met mentale problemen. Alleen al in Fort Hood beroofden 22 militairen zich in 2011 van het leven.

Volgens diverse onderzoekers worden de lichamelijke klachten van de militairen voor een belangrijk deel veroorzaakt door het gebruik van “[Verarmd Uranium](#)”(VU) in wapens. Uit onderzoeken blijkt dat door de Amerikaanse en Britse bombardementen in Irak, bepaalde kankersoorten met zo'n 500 tot 1000% zijn gestegen. **Let op: schokkende beelden!** Een groot aantal pasgeboren baby's in Irak [vertonen zeer ernstige](#)

[afwijkingen](#), zo zeer zelfs dat sommigen niet in leven gehouden kunnen worden. Baby's worden geboren met open hoofdjes zonder oogjes, organen die buiten het lichaam liggen en soms zijn het niet meer dan klompjes vlees. Medische deskundigen die dit hebben onderzocht, zeggen [dat VU het DNA aantast](#).

Terwijl onderzoekers spreken van een ongekende ramp die zich over tientallen jaren zal uitstrekken, wordt het gezondheidsrisico door de [Amerikaanse regering gebagatelliseerd](#) door de nadelige effecten minimaal te noemen. Drinkwater, woestijnzand, huizen, lucht, metaal, enz, allemaal radioactief. Zowel de Amerikanen als de Britten hebben Irak tot een hel gemaakt, met het gebruik van deze munitie. De Iraakse stad Fallujah [lijdt nog steeds](#) onder de gevolgen van de Amerikaans aanvallen van eind 2004. Volgens de opstellers van een rapport getiteld "*Kanker, Kindersterfte en Geboortecijfers in Fallujah, Irak 2005–2009*", hebben de mensen in Fallujah te maken met meer kankergevallen, leukemie, kindersterfte en allerlei lichamelijke afwijkingen dan werd vastgesteld onder overlevenden in Hiroshima en Nagasaki in de jaren nadat deze Japanse steden werden verwoest door Amerikaanse atoombommen in 1945.

Diverse sites op internet melden dat de VS naast DU-wapens zelfs “Tactische nucleaire wapens zou hebben ingezet in zowel in Irak als in Afghanistan – in het Tora Bora gebergte. De bom in dit gebergte was zo krachtig dat het op een aardbeving leek.

Inmiddels hebben de Amerikanen in de zwaar beveiligde Groene Zone in Bagdad [de grootste ambassade ter wereld](#) gebouwd. Het ambasadeterrein is groter dan Vaticaanstad. De bouw heeft 736 miljoen dollar gekost en is met grote geheimzinnigheid omgeven. De Verenigde Staten weigeren vragen hieromtrent te beantwoorden. Het hele terrein wordt omzoomd door een muur van minstens drie meter hoog. Om veiligheidsredenen werd de ambassade niet door Irakezen gebouwd, maar door Aziaten die speciaal daarvoor zijn ingevlogen. Volgens een rapport van de Council on Foreign Relations zullen 5500 veiligheidsagenten 17.000 burgers dit gebouw gaan beschermen.

George W. Bush en consorten beschuldigd van oorlogsmisdaden

[George W. Bush](#) en een aantal van zijn medewerkers waaronder, vicepresident Richard Cheney en minister van defensie Donald Rumsfeld, zijn begin mei 2012 door het Kuala Lumpur War Crimes Tribunal in afwezigheid van oorlogsmisdaden beschuldigd. Uit de beschuldigingen blijkt dat er onder meer sprake is geweest van afschuwelijke martelingen van krijgsgevangenen in Abu Gharib gevangenis. Alle beslissingen kwamen rechtstreeks van Bush, Cheney en Rumsfeld. Zij werkten nauw samen met legercommandanten en de CIA in wat zij noemden: “The War on terror” in Irak.

George W. Bush beschuldigd van oorlogsmisdaden

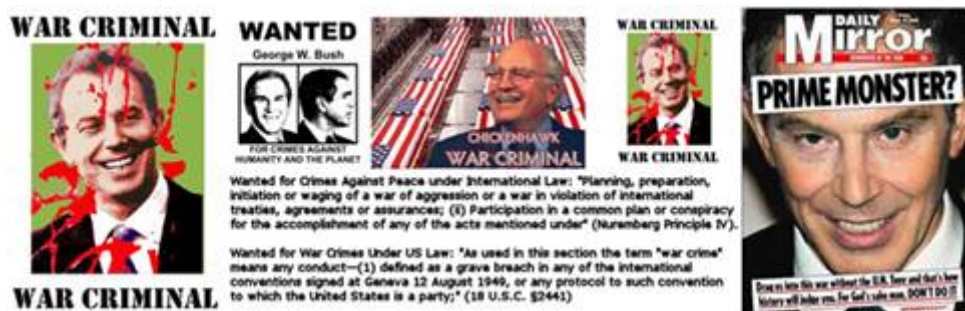
Het Kuala Lumpur Tribunaal haalde bepalingen aan van het Internationale Militaire [Tribunaal van Neurenberg](#), waar kort na de Tweede Wereldoorlog de kopstukken van het Naziregime werden veroordeeld. Artikel 6 van het Neurenbergse Handvest stelt dat 'leiders, organisatoren, aanstichters en medeplichtigen, die deel uitmaken van plannen of de uitvoering van deze plannen of deel uit maken van een samenzwering om oorlogsmisdaden te begaan, verantwoordelijk zijn voor alle misdaden die zijn begaan.' Deze artikelen uit het Neurenbergse Charter zijn algemeen geaccepteerd als internationaal recht

door de Verenigde Naties. De oorlogsmisdaden van Bush en consorten vallen dus onder het internationale recht.

Hoewel het Kuala Lumpur Tribunaal geen rechtsmacht heeft en geen juridische dwangmaatregelen kan nemen, heeft het Tribunaal wel een voorzet gegeven om Bush en de zijnen voor het gerecht te slepen. Andere organisaties willen medesamenzweerder, de Britse ex-premier Tony Blair eveneens, voor het gerecht slepen.

Tony Blair was als premier van Groot-Brittannië van 1997 tot 2007 een van de grootste voorstanders van de oorlog in Irak. Volgens de onafhankelijke website [icasualties.org](#) zijn 179 Britten in Irak omgekomen iets wat Blair bijzonder kwalijk wordt genomen. Daarnaast wordt Blair ervan beschuldigd mede verantwoordelijk te zijn voor de honderdduizenden doden in Irak en dat hij voor deze misdaden voor een oorlogstribunaal zou moeten verschijnen. Blair zegt geen spijt te hebben van de Brits-Amerikaanse aanval op het Irak van Saddam Hoessein

in 2003. "Ik kan geen spijt hebben van het besluit de oorlog te beginnen", [schrijft Blair](#) "Wat ik wel kan zeggen is dat ik nooit had verwacht wat voor nachtmerrie het zou worden".

Het Tribunaal sprak de hoop uit dat de getuigen in de nabije toekomst de zaak aan het Internationale Strafhof in Den Haag kunnen voorleggen alsook bij de Verenigde Naties en de Veiligheidsraad, zodat het vonnis van het Kuala Lumpur Tribunaal meegenomen kan worden in een

eindoordeel.

Mesopotamië, dageraad menselijke geschiedenis

In het gebied waar thans het huidige Irak ligt, lag de dageraad van de menselijke geschiedenis en het begin van de grote beschavingen van na de zondvloed. Meer dan 3000 jaar lang bloeiden hier verschillende beschavingen en kreeg de wereld van de Bijbel er voor een deel zijn gestalte. Ten zuiden van Bagdad bevindt zich het graf van de profeet Ezechiël, die in de zesde eeuw v.Chr leefde. Het graf heeft nu de functie van een islamitisch heiligdom. Het gebouw waarin het graf zich bevindt is als een synagoge gebouwd dus met een zogenaamde ark, een houten kast voor de torarollen. Op een stenen fries boven de ark staat in grote Hebreeuwse letters een tekst ter ere van de profeet Ezechiël. Naast Ezechiël, zijn ook de profeten Daniël, Ezra, Nahum en Jona in Irak begraven.

In 1849 trokken twee Engelsen, Henry Loftus en Harry Churchill de woestijn van zuidelijk Mesopotamië in op zoek naar het land Sinear. Hun zoektocht werd geïnspireerd door een Bijbeltekst uit het boek Genesis.

Genesis 11:2-3 Toen zij oostwaarts trokken, vonden zij een vlakte in het land Sinear, waar zij zich vestigden.

In deze streek verrezen machtige steden als Oer (Ur), Babel, Akkad en Oeroek. Een van de koningen van Oeroek was de legendarische Gilgamesj. Volgens de Soemerische koningslijst zou hij 126 jaar over de stad hebben geregeerd tussen 2900 en 2700 v.Chr. Rond zijn persoon ontwikkelde zich het bekende Gilgamesj-epos.

Links afbeelding Gilgamesj. 8ste eeuw v.Chr. Paleis van Sargon II in de plaats Khorsabad. **Midden:** fragment van het Gilgamesj-epos. Foto: Britisch Museum in Londen. **Rechts:** Ziggurat in de Eanna-sector te Oeroek (Adré Parrot)

Toen Loftus en Churchill het gebied binnen trokken, vernamen ze geruchten over ruïnes van een oude stad in Neder-Mesopotamië, op de linkeroever van de rivier de Eufraat. Toen zij op de plek aankwamen vonden ze inderdaad een enorme ruïneheuvel die een terrein met een omtrek van tien kilometer bedekte. Ze bleven daar drie maanden en keerden huiswaarts met enkele kleitabletten, stukken aardewerk en een grote ongeschonden grafurn, die vol stond met teksten in spijkerschrift. Loftus kon dit schrift niet lezen en hij wist dus niet wat zijn willekeurige collectie van inscripties voor de wetenschap en de geloofwaardigheid van de genoemde Bijbeltekst, zou betekenen. Toen hij in Engeland terugkeerde, vernam hij dat de naam Oeroek op verschillende kleitabletten was gegrift. Loftus bleek een van de oude in de Bijbel genoemde steden te hebben ontdekt, die onder het zand van de woestijn van Sinear begraven liggen.

Men ontdekte dat de naam Sinear overeenstemde met de naam Soemerië. In de daarop volgende vijftig jaar werden nog diverse andere grote in de Bijbel genoemde steden ontdekt waaronder Oer, Eridoe, Nippoer en Babel, de stad die door de Grieken Babylon werd genoemd. Deze stad wordt voor het eerst genoemd in het boek Genesis en in verband gebracht met [de heerser Nimrod](#).

Genesis 10:8-9-10 En Kusch verwekte Nimrod; deze was de eerste machthebber op aarde;...En het begin van zijn koninkrijk was Babel, Erech (Oeroek) Akkad en Kalne in het land Sinear.

Nimrod, wiens naam kan worden uitgelegd als "Hij die de mensen deed rebelleren tegen God" was de uitvoerende macht van satans plannen. Hij liet de toren bouwen die reikte tot aan de hemel. Deze toren was bedoeld om als reddingsplaats te dienen voor het geval God opnieuw mocht besluiten een watervloed over de aarde te brengen. Nimrod dacht op deze manier af te kunnen rekenen met Gods Macht. Babel wat in het hebreuws 'verwarring' betekent, vormde het begin van de menselijke heerschappij op aarde na de zondvloed. Spijkerschrift deskundigen dateren het begin van deze stad op 3500 v. Chr. Volgens overleveringen was het de grootste stad waarop de zon ooit heeft geschinen. Haar muren waren 90 meter hoog en 22 meter breed, en omsloten een gebied van 500 vierkante kilometer. Op deze nimmer geëvenaarde muur stonden 250 torens van 30 meter hoogte.

Om de stad lag een brede gracht en midden door de stad stroomde de rivier de Eufraat die het gehele jaar door zorgde voor voldoende water. Volgens een overlevering was er in de stad een voedselvoorraad aangelegd waarvan de hele bevolking ca 20 jaar kon leven. Alles was erop gericht om eventuele aanvallen van God het hoofd te kunnen bieden. Het gaat hier duidelijk om menselijke ambities zoals in later tijden ook elders op aarde tot uitdrukking zijn gekomen in de bouwwerken van de diverse beschavingen. De Bijbel leert dat God onaangenaam was getroffen door de hoogmoed en de uitwassen van de mens toen Hij toekeek waar ze in Babel mee bezig waren. Hier werden de machten van het kwaad samengetrokken. Hier lag satans kwade bedoelingen met de mens, de bakermat van alle valse godsdiensten. De Bijbel maakt duidelijk dat Babel uiteindelijk zou worden als Sodom en Gomorra.

Jesaja 13:19 En Babel, het sieraad der koninkrijken, de trotse luister der Chaldeeën, zal worden als Sodom en Gomorra, toen God ze ondersteboven keerde; het zal in eeuwigheid niet meer bewoond noch bevolkt zijn van geslacht tot geslacht.

Babylon in de tijd van Nebukadnezar (605-562)

Jesaja 13:17-20 vertelt dat deze verwoesting het gevolg was van de inval der Meden. De meeste Mesopotamische heersers richten hun begerige blikken op de landen in het Nabij- Oosten, waaronder het volk van Israël. Na het koningschap en de dood van koning Salomo viel zijn twaalfstammenrijk uiteen in twee gescheiden rijkjes; het koninkrijk Israël (tien stammen) met samaria als hoofdstad en Juda (twee stammen) met Jeruzalem als hoofdstad. In 720 v.Chr. vielen eerst de tien stammen van de Israël in de macht van Assyrische plundersers en werden zij uit hun land in ballingschap weggevoerd naar Assur. In (2 Koningen:17) wordt verslag gedaan van de ondergang van het tienstammenrijk.

Zij hadden andere goden vereerd en niet naar Gods opdrachten gewandeld. Daarom verwierp God de tien stammen. Vervolgens trok de Assyrische koning Sanherib (704-681) op tegen alle versterkte steden van het overgebleven Juda nadat hij alle landen in de regio had verwoest. Ook de Babylonische koning Nebukadnezar, rukte met zijn hele leger in 587 v.Chr. tegen Jeruzalem op. Volgens de profeet Jeremia was de Babylonische overheersing door God opgelegd. Een opstand tegen de Babyloniërs maakte geen deel uit van Gods plan en zou daarom bestraft worden. Ondanks de waarschuwingen van Jeremia, kwam de bevolking van de stad toch in opstand en werd de stad volledig verwoest precies zoals Jeremia had voorspeld. Zo kwam er ook een eind aan het koninkrijk Juda. Vanaf 539 v.Chr. werd Mesopotamië een onderdeel van het Perzische rijk en kwam er een eind aan de duizenden jaren oude Mesopotamische beschavingen.

Saddam Hoessein is bij het vuil van de geschiedenis gezet. Dat zal iedereen overkomen die Gods Woord verachten en Zijn kinderen van het land beroven dat God als een eeuwigdurende inzetting voor Zijn volk heeft

bestemd.

Overige bronnen: <http://www.desert-storm.com/> *World Tribune*, 28-3-2003. *WorldNetDaily*, 3 januari, 21 en 22 februari, 30 maart en 13 april 2002. *Ha'aretz*, 28-3-2003. *Arutz-7 Editor*, 25-3-2003. *Arutz-7 News*, 15 maart en 19 juli 2002. *Nai Newsletter Jeruzalem*, 4-4-2003. *ICEJ Jeruzalem*, 9-4-2003. *The Scotsman International*, 24-12-2002. *Middle East Media Watch* (DBA Honest Reporting) 17-10-2002. *NAI Newsletter*, 17-6-2002. *Israel Today*, 15-12-2003. *Zions Cry News*, 15-12-2003. *Arutz-7 Editor*, 15-12-2003. *NAI Newsletter Jeruzalem*, 15 en 23-12-2003. *ICEJ Jeruzalem* 27-2-2003. *Cuttingedge Newsletter*, 26 maart 2002. *Houston Chronicle*, 5 juli 2002. *The Washington Times* "Iraq strengthens air force with French parts" door Bill Gertz, 7-3-2003. *Arutz-7* "French Anti-Semitism en Anti-Americanism" door Irwin N.Graulich, 28-1-2003. *WorldNetDaily* 27 februari 2003. "Arafat sends greetings to Saddam" *ZionsCry News*, 6 en 24-1-2004. *Israelindider* 24-4-2003. *Telegraaf* 5-1-2004. *Jeruzalem Post*, 13-12-2004. *ICEJ News*, 16 januari 2007. *Opgravingen bevestigen de Bijbel*, Siegfried H.Horn, 1977 Uitgeverij Veritas, Den Haag. *The Ancient Near East*, J.B.Pritchard, Princeton 1973. *A History of Sumer and Akkad*, L.W.King, New York 1968.

Terug naar: [Inhoud](#)